

အရက်သမားဆိုသိပ်မုန်းတယ်

ဤပုံပြင်သည် တောရွာလေးတစ်ရွာအား နောက်ခံထား၍ရေးသားထားခြင်းဖြစ်ပါသည်။ ဤရွာလေး၌နေထိုင်သော..**မောင်ဘိုသန်း**..သူ၏သရုပ်သည်ကား အသားမဲသည်။ ရုပ်မချော။ တောင်သည်။ ဖြောင့်သည်။ ညာဘက်မျက်နှာ၌ အမာရွတ်ကြီးတစ်ခုရှိသည်။ ဆင်းရဲသည်။ သဘောထားရိုးသားဖြူစင်သည်။ ဟိုဟာလား၊ အင်း..သူ့ရဲ့ကောင်မလေး **မဆေး** နဲ့တွေ့တဲ့ အခါကြာမှ လုံးစေ့ပတ်စေ့ဖော်ပြပါမည်။ သူ့ရဲ့ချစ်သူ **မဆေး** ၏သရုပ်သည်ကား အသားလတ်သည်။ကိုယ်လုံးကိုယ်ထည်တောင်သည်။ရုပ်ချောသည်။ ရွာအနေဖြင့်ချမ်းသာသည်။ စကားပြောသည်အခါမပြေပြစ်။ **ဘိုသန်း** အပေါ်၌နဲ့ဆိုး ဆိုးသည်။ အရမ်းလည်းချစ်သည်။ **ဘိုသန်း** အရက်သောက်ပြီးဆိုးတဲ့အခါတိုင်း သိပ်မုန်းဘို့ကောင်းတာပဲ..**အရက်သမားဆို သိပ်မုန်းတယ်**..ဟုညင်သာစွာပြောတတ်သည်။

.....

‘ကျွန်တော်မမပုသိမ်သူ.. ချောပုံရင်ရင်ပုံလှပုံတမူ.. အများနဲ့မတူ..အလှဘွဲ့ယူ..စံပယ်ကြည်ကြည် ရင်စွဲငြိမယ်တမူ..ခင်မင်စရာလဲကောင်းလှသူ.. ကျွန်တော်မမ..မမ..ပုသိမ်သူ... ဒန်ဒန်..ဒန်ဒန်..တန် တန် တန်တန်...ဒန်တန်.....’

အဲဒီသီချင်းကို ဟိုဘက်ယာခင်းထဲမှာ လယ်ထွန်နေတဲ့ **ကိုဘိုသန်း** သီဆိုနေတာပါ။ **မဆေး** တို့ယာခင်းနဲ့ကပ်လျှက်မှာ။ ဒီဘက်ယာခင်းရဲ့ မန်ကျည်းပင်ထိပ်မှာ သူ့ရဲ့ချစ်သူ **မဆေး** က မန်ကျည်းရွက်ခူးနေမှန်းသိလို သီချင်းဆိုအားပိုကောင်းနေတာပါ။ ဥဩသံ၏ သာယာမှုကို မမှီပင်မယ်၊သူလည်းချစ်စရာ အသံရှင်ပါလား၊ ဟု **မဆေး** တွေးနေခိုက်..... ‘သမီးရေတစ်ခါချက် နှစ်ခါချက် ရရင် တော်ပြီဟေ့’

မဆေး အသံထွက်အောင် ရယ်မောသည်။

‘အမေက တော်ခိုင်းနေ၊ သည်မှာဖြင့် တစ်ရွက်မှ မခူးရသေးဘူး’ အမေလည်းတုန့်ပြန်ရယ်မောကာ ‘မသိပါဘူးအေ၊အများကြီးခူးလာရင် နွမ်းကုန်ပြီး အလကား ဖြစ်ကုန်မှာစိုးလိုပါ။ ဒါဖြင့်လဲ အမေ ဆူးပုတ်ရွက်ကလေးတွေ ရှာလိုက်အုန်းမယ်’ ပြောပြော ဆိုဆို ထွက်သွားချိန်တွင် မဆေး လည်းကိုင်းဖျားသို့ရောက်လာလေပြီ။ မြင်ရခဲသော အပေါ်စီးမြင်ကွင်းကို တစ်မျှော်တစ်ခေါ်ကြီး ငေးလိုက်မိသည်။ ဟောဟိုက အဖိုးတို့ယာ၊ ထန်းပင်ပေါက်ကလေးတွေရဲ့ ဟိုဘက်က **ကိုဘိုသန်း** တို့ယာ။ သိမှတ်ခြင်းသည်ပင် မပြီးစီး။ နင့်ကနဲ့ ခံစားရခြင်းက သိမှတ်မှုကို မနာလိုစိတ်ဖြင့် ချေဖျက်လိုက်သည်။ သို့သော် အကြည့်ကို **မဆေး** မရုပ်သိမ်းနိုင်။ သုံးနှစ်သုံးမိုး တွယ်တာ ငြမ်းထူခဲရသော ချစ်သူ ခင်သူ ကြင်သူ။ **မဆေး** ကိုအကြောင်းပြုပြီး မောင်လေးကိုပါ အလိုလိုက်သူ။

တစ်နှစ်သော် တင်တောင်တင်တယ် မင်္ဂလာဆောင်နိုင်မိုး၊ နောက်နှစ်သော် ယာသီးယာနံ အောင်မြင်ဖွံ့ဖြိုးနိုးဖြင့် တွယ်တာနှစ်ရှည်ခဲရသူ။

တစ်ရွာလုံး တစ်နယ်လုံး သာမက၊ သူနှင့် **ကိုဘိုသန်း** အကြောင်းကို တစ်ဆွေလုံးတစ်မျိုးလုံး သိထားပြီး အကြောင်းတွေဖြစ်သည်။

အမေ အဝေးကိုရောက်သွားပြီဆိုသော အသိဖြင့်..

‘ကိုဘိုသန်း...ကျုပ်ဒီမှာတော့.’ ဟု လှမ်းအသံပြုရင်း အပင်ပေါ်မှဆင်းကာ.. မည်သည်အရပ်၊ မည်သည်နေရာ၊ မည်သည်အချိန်တွင် ခေါ်သည်ဖြစ်စေ၊ နှလုံးသားက ကျက်မှတ်ထားသောအသံ။ ချစ်ရတဲ့ မဆေး ရဲ့အသံ။ တခါတည်း လယ်ထွန်တာတွေရပ်ပြီး ဟိုဘက် ယာခင်းဆီအပြေးအလွှား။

‘တော်နယ်တော်။ ကျုပ်မှာ တော်လာနီးနီးနဲ့ စောင့်လိုက်ရတာ။ တော်ကတော့ စိမ်ပြေပြေ။ အမေ ကဒီဘက်ကို ပြန်မလာတော့ဘူးလို့လဲ ပြောသွားတယ်တော့။’

‘ကျုပ်သိပါတယ်တော်၊ အသစ်တွေ့လို့ ကျုပ်ကို မေ့ချင်ပြီမဟုတ်လား။’
‘ဟောဒီချုံထဲက မြွေစိမ်းမီးခြောက်ကိုက်ပြီး သေပါစေ၊ ဘိုသန်း ချစ်တာ ဟောဒီတစ်မိုးအောက် မှာ ဆေးဆေး တစ်ယောက်တည်းဆိုတာ ယုံပါ။’

ဘိုသန်း ဆိုတာ အရက်သောက်မထားလဲ လူရှင်းနေရင် တွက်တီးတွက်တာ ပြောတတ်သူပါ။ မိမိစကားကို သဘောကျပြီး ဟီး ကနဲ့အသံထွက်လာတော့..

‘ဘာ ဟီး လဲ သေနာကြီး’
ပါးစပ်က သေနာကြီးဆိုငြားလည်း မဆေး မျက်နှာက ပြုံးနေသည်။ မျက်လုံးကလေးတွေ ကြည်နေသည်။ ဘိုသန်း မြတ်နိုးရသော အပြုံး။

‘မတွေ့သေးဘူး ဟောက်တာက အရင်ကိုးဟ’
ဘိုသန်း ပြုံးပြီးကြီးပြောပြီး မဆေး အားရင်ခွင်ကျယ်ကြီးထဲ ဆွဲအသွင်း.. တစ်ဆက်တည်းပင် အုန်းကနဲ့ ထုရိုက်သံပေါ်လာကာ မဆေး ရုန်းထွက်သည်။ ရက်မျက်လုံး ကလေးတွေလိုက်သည်။

‘သိပ်ရမ်းကားတာပဲ၊ အမြင်ကပ်တယ်’
‘ချစ်တာကိုးဟ’
‘သေနာကျ’

မဆေး ဆဲသည်။ သို့သော် ပြုံးပြီးနောက်နားဆုတ်ကာ ခပ်ခွါခွါထိုင်သည်။ ဘိုသန်း အဖို့ သည်ဆဲသံသည် ပျားရည်ထက်ချိုသည်။ ငွေဆည်းလည်း သံထက်လည်း သာယာသည်။

မဆေး ကိုလဲငေးကြည့်နေရင်း..ရင်ထဲတွင်..
‘လှလှချေလား မဆေး ရယ်’..

‘မမြင်ဘူးတာ ကျနေတာဘဲ၊ မျက်လုံးကို ဒုတ်နဲ့ထိုးလိုက်ရမလား’
သည်တော့မှ ဘိုသန်း အသက်ရှုမိတော့သည်။

‘ဘာဖြစ်လို့ သနပ်ခါး လိမ်းလာတာလဲ’
‘တော်၊ မျက်လုံးတွေ ကျွတ်ကျအောင်လို့ တော်ရေ’

ရယ်သံလေးများ ရွှေသစ်ရွက် ပြေးရွေ့သည်နယ် လွင်မြူးလျက် ဘိုသန်း ရင်ထဲပြေးဝင်လာ၏
‘ငါ့မျက်စိထဲမှာတော့ နင်သနပ်ခါးမလိမ်းလဲ လှတာပဲဟ၊ ရွှံ့တွေပေနေလဲ လှတာပဲ’

‘တော်ပါ၊ အပြောကြီးက’
‘ပြီးတော့ နေ့ခင်းကြောင်တောင်ကြီးမှာ သူများတွေမြင်သွားရင် မကောင်းဘူး’
‘ညကျမှ တွေ့နေကျ အိမ်နောက်ဖေးက ထနောင်းပင်ကြီးအောက်မှာတွေ့မယ်နော်’
‘အေးပါ၊ မိန်းမရဲ့’
‘သေနာကြီး၊ တင်စီးအုန်း’

မဆေး ၏လက်သီးဆုပ်ကလေးသည် ချွေးရွှဲနေသော ရင်အုပ်ပေါ်သို့ အုန်းကနဲ့မကျ၊ ဖုံပေနေသော ဘိုသန်း ၏လက်တွင်း ရောက်သွားသည်။ တခြားအရာကိုသာ မိအောင်မဖမ်းနိုင် ရှိရမည်..မဆေး ကိုဖမ်းရာတွင်ကား ကျင်လည်လှသည်။

မဆေး၏ လက်သီးဆုပ်ကို ဖမ်းမိချိန်တွင် မြေပေါ်သို့ထိုင်ချလိုက်သည်။ ဆောင့်ဆွဲလိုက်သော အရှိန်ကြောင့် မဆေး ပါလာလျှင် ရင်ခွင်တွင်းသို့ သွင်းပြီး ခေါင်းငုံ့ပြီး ဖြစ်တော့သည်။

‘တော်ပါတော့ ကိုရယ်၊ ရွာထဲက ငတာ တို့မြင်သွားမှဖြင့် သာသာထိုးထိုးလေး ပါးစပ် မောင်းကြေးနင်းခတ်နေပါအုန်းမယ်တော်’

‘တော် နွားတွေလဲ နေပူနေတော့မယ်၊ ညကျမှ တွေ့မယ်နော်’

‘ဟုတ်သားပဲ ညကျမှ’ ဆိုတဲ့အတွေးနဲ့..မဆေး ကိုလွှတ်ပြီး ယာခင်းဘက်ပြန်အသွား..

‘ကို..ညကျရင် အရက်တွေ သောက်မလာနဲ့နော်’

‘ အရက်သမားဆို သိပ်မုန်းတယ် ’

‘ကဲ..မိုးချုပ်ကြစို့.’

‘အာ...အခုမှ ညနေစောင်းပဲ ရှိသေးတယ်’

ချစ်ရတဲ့ မဆေး ကအရက်တွေ သောက်မလာပါနဲ့ဆိုမှ ဘိုသန်း ကိုသတိပေးလိုက်သလိုဖြစ်ပြီး ညနေစောင်းတဲက အရက်တွေသောက်ပြီးရဲဆေးတင်ထားသည်။ ရွာလည်က ကိုကျော်ကြီး ဆီကလဲ မိန်းမကိုင်တွယ်ပုံနည်းတွေ စနစ်တကျလေ့လာထားပြီးသား။ ညပိုင်းမှာ မိမိရဲ့ ကောင်မလေးနဲ့တွေ့ပြီး လိုးဘို့စိတ်ကူးထားရင် ညနေပိုင်းမှာ မဖြစ်မနေ ဂွင်း တစ်ခါတော့ တိုက်သွားဆိုလို့ ပြောင်းဖူးခင်းထဲမှာ တိုက်ထားပြီးသား။ ညနေပိုင်းမှာ ဂွင်း တိုက်ထားရင် ညပိုင်း လိုး လို့ရှိရင်အချိန်ကြာကြာ လိုး နိုင်ပြီးကောင်မလေး ဆွဲသွားရောဆိုလို့ပါ။ လိုး တဲ့အခါမှာလဲ နွားသိုးကြီးပြတ် အတင်းမလိုးဘို့၊ အေးအေးဆေးဆေးလိုးဘို့၊ နူးဘို့နှပ်ဘို့ ကလဲ သင်ခန်းစာပြည့်စုံပြီးသားဆိုတော့...မိုးချုပ်တာပဲကောင်းပါတယ်။

မိုးချုပ်ခါစ ညီရင်းအကို မသိတသိအချိန်ကတဲက ဘိုသန်း မှာဖြင့်စိတ်ဆောပြီး ပုဆိုးတစ်ကွင်း အပိုယူ၊ လက်နှိပ်ဓာတ်မီး တစ်ခုဖြင့် မဆေး နဲ့ချိန်းထားတဲ့ ထနောင်းပင် အောက်ကိုရောက်နေပါပြီ။ စိတ်ထဲကလဲ အဆင်သင့်ပဲဟေ့ ဆိုပြီးသီချင်းတွေအော်ဆို နေမိတယ်။

‘ကိုဘိုသန်း ကျုပ်ကဒီဘက်မှာတော့.’

‘အင်း...ဒီဘက်နားကိုလာခဲ..အဲဒီဘက်က ထနောင်းကိုင်းခြောက်ဆူးတွေနဲ့.’

မဆေး လဲအနားရောက်ရော..အဆင်သင့်ခင်းထားတဲ့ ပုဆိုးကွင်းပေါ် ဖက်ပြီးလှဲချကာ ချစ်တယ် ဆေးဆေး ရယ်ပြောပြီး အတင်းကို ဖက်တယ်။ နမ်းလည်းနမ်းတယ်၊ မဆေး မှာ မလူးသာ မလွန်သာဖြစ်ပြီး..

‘ကဲ လိုက်တာ ကိုကိုရယ်’

‘ကျုပ် ကဘယ်ကိုမှ ထွက်မပြေးပါဘူးတော့.’

ဘိုသန်း မှာတော့အရက်ရှိန်ကလေးကလဲပါ။ မဆေး ပြောတာတွေဘာတစ်ခုမှ နားမဝင်ဘဲ ထမိန်ကြားထဲ အတင်းလက်နိုက်ကာ မဆေး ရဲ့စောက်ခေါင်းကြားထဲ လက်ညှိုးကိုသွင်းချီ ထုတ်ချီ လုပ်ပေးတဲ့အခါမှာတော့ မဆေး ခင်ဗျာ့တအင်းအင်းနဲ့ ကိုကိုရယ် အဲဒီလိုကြီး မလုပ်ပါနဲ့ ဆိုပြီး ဘိုသန်း ရဲ့ကျောပြင်ကြီးကို သိုင်းဖက်ထားရင်းနဲ့ အလိုက်သင် ခါးလေးကော့လိုက်၊ရင်လေးကော့လိုက်နဲ့ဖြစ်နေရှာတယ်။

အဲဒီလိုတင် အားမရသေးတဲ့ ဘိုသန်း ကတော့ ကျန်လက်တစ်ဘက်က မဆေး ရဲ့ချက်နား တဝိုက်ညင်သာစွာ ပွတ်သတ်ပေးကာ၊ တဆင့်တက်ပြီး နို့တွေကို တလှည့်ဆီ ကိုင်တွယ် ပေးပါတယ်။

ခံရသူ မဆေး မှာတော့ ပေါင်နားတဝိုက်လာပြီးထောက်နေတဲ့ ဘိုသန်း ရဲ့လက်တစ်ဆုပ် မကတဲ လီးကြီးကို ကိုင်ကာ ဝှင်းတိုက်ပေးတဲ့ အခါမှာတော့ ဆေးဆေး ရယ် ကိုကို မနေနိုင် တော့လို့ လိုး တော့မယ်နော်..

‘တော့ သဘောပါ ကိုကိုရယ်’

‘ကျုပ်လဲ အမေ မနိုးခင် ခံချင်လှပြီတော့.’

အမေ မနိုးခင် ဆိုတာနဲ့ ဘိုသန်း လည်းညနေက ကိုကျော်ကြီး ပေးထားတဲ့ သင်ခန်းစာပါ အဆင်များကို ကျော်လွန်ပြီး အဆင်သင့်ကားပေးထားတဲ့ မဆေး ရဲ့ပေါင်ကြားကို ဒူးတုတ် ထိုင်ကာ..မဆေး ရဲ့စောက်ပတ်ကျင်းကျင်းလေးထဲကို ဖြေးဖြေးချင်း တဆင့်ပြီးတဆင့် သူ၏ လီးကြီးအား ထိုးထည့်ကာ သွင်းချီထုတ်ချီလုပ်လိုက်..ခဏနားလိုက်နဲ့ အထွတ်အထိတ်သို့ ရောက်သောအခါ နှစ်ယောက်စလုံးအားကြိုးမာန်တက်၊ အောက်ကသူက ကော့လိုက် အပေါ်ကသူက စောင်လိုက်..စည်းမှန်ဝါးမှန်နဲ့ လုပ်လိုက်ကြတာ..

‘ကိုကို..ကျုပ်ပြီးတော့မယ်တော့.’

‘ကိုကို လဲပြီးတော့မယ်’

‘အား..ဟင်..အား..ဟင်.’

‘အား..အား..အ ဘ ဝ :’

ဘိုသန်း မှာအားကုန်စောင်ပြီး လရည်များအား မဆေး ရဲ့စောက်ပတ်ထဲကို ပန်းထည့်လိုက်တာ စောက်ပတ်တစ်ခုလုံး ပြည့်လျှံပြီး အောက်ကခင်းထားသော ပုဆိုးပေါ်ထိ ရောက်ရှိ စိုရွဲသွားပါတော့သည်။

နှစ်ယောက်စလုံး တစ်ဦးကိုတစ်ဦး လွတ်ထွက်သွားမတတ် ဖက်ထားရင်းနဲ့..

‘ကိုကို ဒီနေ့ အရက်တွေသောက်လာတယ်မို့လား’

‘နဲ့နဲ့လေးပါကွယ်’

‘နောက်ဆိုရင် လုံးဝမသောက်ရဘူးနော်’

‘အင်းပါမိန်းမရဲ့’

‘သေနာကြီး ဆင်းတော့.’

‘အမေနိုးလိမ့်မယ်’

‘ကျုပ်က အရက်သမားဆိုသိပ်မုန်းတယ်တော့.’

.....

ဤပုံပြင်၌ပါဝင်သော..ကိုဘိုသန်း၊မဆေး၊ကိုကျော်ကြီး နှင့် ငတာ တို့မှာ မည်သူတစ်ဦး တစ်ယောက်ကိုမှ ရည်ရွယ်၍ ရေးသားခြင်းမဟုတ်ပါ။ တိုက်ဆိုင်ပါက နားလည်ခွင့်လွှတ်ကြဆို တောင်းပန်အပ်ပါသည်။